

сыромасытъ само и скърбнытъ които виждахъ да минувать край него, и като ся дотъкмявало числото, колкото можали да съберятъ трапезытъ му влѣзвалъ тогазы и той въ кѣщи, и като показвалъ всякому мѣсто за да сѣдне, сѣдалъ и той между призованытъ.

Съ тѣзи и таквызито си гостіе той ся обхождалъ като съ най-блискы пріатели; гощавалъ ги добръ, говорилъ съ тѣхъ ласково, испытывалъ ги за нуждытъ имъ, давалъ имъ добры свѣты, и на бѣднытъ и злочеститѣ помагалъ, а на обиденнытъ прѣлагалъ своитѣ услуги.

На утрѣннійтъ день слѣдъ угощеніею той всякой пѣтъ отивалъ въ царскытъ палаты за да призове вниманіею и правосѣдіею въ тяжбытъ и расправытъ на тѣзи на които за работѣтъ е дозель той. Царьтъ както и всичкы другы велможи го обычали всичкы за неговѣтъ искренность и чистосърдечіе, и почитали го за голѣмытъ неговы благодѣянія що правялъ кѣмъ бѣднытъ, тѣй що никога неговытъ